

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 241. szám

2013. január

Újévi fohász

Hatalmas Isten, ím, elődbe állunk,
S mikor Feléd száll szívünk hő imája,
Bűn terhe nyom és sok-sok mulasztásunk
Megmérhetetlen irgalmad kívánja,
– Te megbocsátó irgalmad kívánja.

Tudod, Atyám, a lelkünk gyöngé, fáradt,
Keresztje alatt sokszor roskad a porba,
Gyáván remeg tán, a Sátán ha támad.
Karod védjen, ha jönne ránk a próba,
– Te adj erőt, ha jönne ránk a próba.

E földi élet millió veszéllyel,
Bajjal van tele. Légy te hű vezérünk,
Fényoszloppoddal világíts, ha éjjel
Borul reánk, hogy a vészben ne féljünk.
– Te légy velünk, s bátoríts, hogy ne féljünk.

És hogyha lelkünk vakmerően szárnyal
Fénykábítottan, tőled messze úton,
Féltő szerelmed tüzes ostorával
Vess neki gátat, ó, hogy el ne bukjon,
– Te állítsd ott meg, oh, hogy el ne bukjon.

Olyan erőtlén, oly gyarló a lelkünk,
Csak kérni is, ami javára válna.
De adj vágyat, hogy utadat kövessük,
Indítsd a lelkünk buzgó, hő imára,
– Te adj választ a buzgó, hő imára.

A mulandó, töredékes, és a maradandó...

A Biblia szóhasználata egyedi. A különféle szavakat, kifejezéseket tudatosan és az emberi értékrenden túl mutatóan, pontosan használja, hogy igazságot közvetíthessen és hangsúlyozzon. A mulandó, töredékes és a maradandó szavakkal sincs ez másként. Egy új esztendő kezdetén hasznos elővenni olyan bibliai idézetet, ahol ezeket a kifejezéseket egy gondolatba rendezi a Szentlélek. A jövőbe építkező ember nem keverheti össze az ideiglenest az állandóval. Akár épületet emel, akár gépet működtet, akár anyagi pályája alapjait fekteti le, akár emberi kapcsolatait rendezgeti, vagy éppen azokra a kérdésekre keres is választ: Ki vagyok? Miért vagyok? Mi a jó nekem? Hová tartok?

Az egyik legtömörebb és legszebb idézete a Bibliának ebben a kérdéskörben:

1.Kor. 13:8-13.: „A szeretet soha el nem múlik. De legyen bár prófétálás: el fog töröltetni; legyen nyelveken való szólás: meg fog szűnni; legyen ismeret: el fog töröltetni. Mert töredékes az ismeretünk és töredékes a prófétálásunk. Amikor pedig eljön a tökéletes, eltöröltetik a töredékes. Amikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy éreztem, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek; amikor pedig férfivá lettem, elhagytam a gyermeki dolgokat. Mert most tükör által homályosan láttunk, akkor pedig színről színre; most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert az Isten. Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.”

Nincs az a bölcs és okos eredménye a gondolkodó embernek, amit újabb korok és bölcsőbb generációk ne tudnának messze túlszárnyalni, sőt, akár teljesen kétségbe vonni, átalkítani. Nincs az az Istenről alkotott emberi kép, istentiszteleti rend, gyülekezeti struktúra, amire nem lenne mondható, hogy valami még jól jönne hozzá, nem teljes, valamiben még hiányos.

Ami töredékes az rossz is? Nem. Az időleges és részleges megoldások éppen hogy alkalmasak egy hiány áthidalására, problémák időleges megoldására. Legyünk őszinték, minden emberi megoldásunk és gondolatunk ideiglenes. Nem tudunk örök értékeket alkotni. Fizikailag egyáltalán nem vagyunk erre képesek. Talán a művészet tud a leginkább dacolni az idő múlásával, de annak tárgyát és formáját is már oly sokszor kezdte ki, tette nevetségessé egy újabb, talán éppen nem műértő generáció. Istentiszteleti rend tekintetében minden közösség állandó változásban van, gyorsabb, vagy megfontoltabb módon, de minden amit alkotunk, védünk, meg fog kopni.

Állandó, maradandó és nagy értéknek a hit, a remény és a szeretet van megjelölve a Szentírásban. Ez minden ember számára érvényes. Hinni Istenben és a szereteteinkkel való kapcsolatban, a szent ügy biztos kimenetelében, az Ige által meghatározott értékrendben. Reménykedni Isten szeretetében, Isten áldott eszközrendszerében ami testi, lelki, érzelmi, kapcsolati vonatkozásban a gyógyulásunk és megújulásunk forrása. És szeretni. A szeretet által diktált magatartás nem fog elavulni. Az érdekközösség változhat, az alkalmasság megszűnhet, de a szeretet időszerű marad. Mi jó származott akár az elmúlt esztendőben is a szeretetlenségünkben? Természetesen semmi. Mire lesz jó a szeretetlenség jövőre? Nyilván valóan semmire. Miért kaphat akkor bennünk, szívünkben, szavainkban és tetteinkben mégis helyet?

Kell-e bánnunk, hogy szerettünk? Nem. Hát szeressünk! Családunkat, gyülekezetünket, szolgálatunkat, kiscsoportjainkat, énekkarunkat, zenészeinket, a gyerekeket, a néha tüzes, néha bizonytalan fiatalokat, a gyenge időseinket, a betegségben kínlódókat, az aktív fáradókat, a vezetőket. Szeretetünk legyen olyan erős, hogy túl láthassunk érdekeinken, személyes érzelmeinken, személyes határainkon.

Szeressük így, és ehhez hasonló módon magát Istent!

*Katona Béla
lelkipásztor*

Gyorshajtó

András még egy hosszú pillantást vetett a kilométeróra, mielőtt a villogó rendőrautó előtt lelassított: 120 km/h a kitáblázott 90 helyett. Ez már a negyedik ebben a hónapban, mint oly sokszor máskor is. Hogy lehet, hogy valakit ennyiszor lemeszelnek?

Amikor a kocsit lelassított, András lehúzott, de nem teljesen az út szélére; hadd izguljon csak a zsaru a mellette alig fél méterre elhúzó autók miatt.

Megállt.

A rendőr kiszállt a kocsijából, és egy mappával a kezében előre jött.

József? József a gyülekezetből? Még csak ez kellett! András próbált minél jobban elsüllyedni az ülésben. Ez rosszabb, mint a közlő büntetés maga. A keresztyén rendőr épp egy saját gyülekezetéből való gyorsajtó embert fogott meg. Egy embert, aki egy hosszú, fárasztó és zaklatott nap után sietett hazafelé a munkahelyről.

Szinte kiugrott az autóból, és ment a rendőr felé, akivel minden vasárnap találkozik a gyülekezetben, de eddig még soha nem látta egyenruhában.

- Hát szia, József! Örülök, hogy látlak! Milyen érdekes, hogy itt találkozunk!

- Szervusz, András - semmi mosoly.

- Hú, de szigorúnak látszik a Biztos úr, éppen most kapta el a felebarátját, aki siet haza a feleségéhez és a gyerekeihez.

- Igen, úgy tűnik: elkapta. - József kissé zavartan felhúzta a szemöldökét.

Jó jel!

- Nagyon húzós és hosszú napom volt ma. Asszem kissé túlléptem a limitet - de csak most az egyszer, he-he!

András lefelé sandítva arrébb rúgott egy kavicsot az aszfalton.

- Az asszony finom vacsorát készített, már nagyon vár haza. Érted, mire gondolkod?

- Tudom, mire gondolsz. És azt is tudom, hogy már kétes hírnévre tettél szert a körzetünkben

az őrson.

Ajjaj, nem jól áll a dolog, itt az ideje taktikát váltani.

- Mennyit mértél?

- 115-öt. Volnál szíves visszaülni az autóba?

- Várj egy kicsit. Amint megláttalak, én azonnal megnéztem az órát, és épp csak súrolta a 100-at.

A hazugság kegyesnek, célravezetőnek tűnt, és "magától" jött.

- Légy szíves, András, ülj be a kocsiba.

András zavartan bemászott a kocsija ajtaján, és becsapta az ajtót. Bambán bámult előre a műszerfalra. Eltelt egy perc, kettő. Lassan, kelletlenül nyúlt az ablaktekerőhöz, de végül nem tekerte le az ablakot, mert látta, hogy József ír a mappán. Vissza a műszerfalra.

Miért nem kérte ez a jogsimat? Bármi történjék is, az tuti, hogy 1-2 hónapig nem ülök ennek az embernek még a környékére sem vasárnap.

Eltelt még 2-3 hosszú perc, majd egy kopogás az ablakon. András kinézett balra, József volt az, kezében egy félbehajtott papírdarabbal. A bűnös mintegy 3 centire lehajtotta az ablakot, épp csak annyira, hogy a papír beférjen.

- Kösz! - András nem nagyon tudta leplezni a gúnyt az arcán és a hangjában.

József szó nélkül ment vissza a rendőrautóhoz, András csak nézte a visszapillantóban.

Felemelte a papírt: Nna, nézzük, mennyi. Álljunk csak meg. Ez meg mi? Tréfa? Nem büntetőcédula, az biztos.

András olvasni kezdett.

"Kedves András! Egyszer volt egy kislányom, akit 6 évesen elütött egy autó.

Kitalálhatod: egy gyorsautó. Pénzbírság, 3 hónap a fogházban, és az illető szabad volt; mehetett haza magához szorítani a kislányait, mind a hármat. Nekem csak egy volt, és most várnom kell a mennyországig, amíg újra megláthatom.

Ezerszer próbáltam megbocsátani annak az embernek, és ezerszer gondoltam, hogy meg is tettem. Lehet, hogy így van, de újra és újra meg kell tennem.

Most is.

Imádkozz értem, és hajts óvatosan: nekem egy kisfiam maradt.

József "

András hátranézett, és látta, hogy a rendőrautó megfordul, és elindul visszafelé az úton. Csak bámult a távolba, amíg a kocsit eltűnt. Szétesve

ült a kocsiban 20 percig, aztán beindította a motort, elindult, és lassan, az Úrhoz bűnbocsánatért esedezve hajtott hazafelé, hogy aztán otthon percekig szorongassa magához meglepett feleségét és gyerekeit.

Ne ölj!

Ne kockáztass!

Esélyt se adj rá!

Ha megdobnak kövel

Egy férfi éveken keresztül gyűjtött egy új Mercedesre. Végül a sok munka és félre tett pénz meghozta a várva várt pillanatot. Nagy örömmel és izgalommal hajtott hazafelé, hogy családjának és barátainak is megmutathassa az új „álmautót”. Útközben megállt, hogy betérjen az egyik barátjához. Könnyedén talált egy helyet, ahova beparkolhat, és rükkverbe tette az autót. Nagy lendülettel elkezdett tolatni, mire halotta, hogy egy kő koppan az új autóján. Hirtelen lefékezett és kiszállt. Látta, hogy egy kisfiú dobta meg a kocsiját, ezzel máris megsérült a gyönyörű fényezés.

A férfi kikelve önmagából, így kezdett el üvöltözni:

„Te normális vagy kölyök? Nincs neked eszed? Ha majd jól elverlek, el fog menni a kedved az ilyen örülségektől, hogy mások kocsiját kövel dobáld!”

„Bácsi kérem, ne haragudjon!” - válaszolta a fiú.

A férfit annyira elöntötte a düh, hogy nem is figyelte mi van körülötte. De a fiúcska így folytatta:

„Elnézést, nem tehettem mást! Túl messze voltam öntől, hogy meghallja a hangomat. Csak így állíthattam meg, hogy ne tolasson tovább.”

És ekkor látta meg a férfi, hogy a kocsija mögött egy tolószéssel felborult gyerek van.

„Ő a testvérem és egyedül előre ment a tolószéssel. De túl gyorsan gurult és a járda szélén felborult, pont az ön kocsija mögé. Muszáj voltam megdobni, hogy megállítsam magát.”

Ekkor a férfi nagyon elszégyellte magát, és segített visszatenni a fiút a tolószékbe.

Az eset után a kocsin soha nem csináltatta meg a fényezést. Az megmaradt emlékeztetőnek, hogy ha megdobnak kövel, talán azért van,

hogy a figyelmünket felkeltsék, nehogy valami nagy bajt csináljunk.

Jézus halk szelíd hangon szól a mi szívünkhöz és lelkünkhöz. Néha nincs időnk meghallani, vagy túl elfoglaltak vagyunk, hogy figyeljünk Őrá. Néha meg kell, hogy dobjanak kövel ahhoz, hogy körülnézzünk, mi is folyik az életünk körül, kik vesznek körül minket, milyen döntéseket hozunk, mi az amit éppen véghez akarunk vinni, stb.

Ez a te döntésed: figyelsz a halk szelíd hangra vagy megvárod míg megdobnak kövel?

(-net-)

Vidéki kirándulás

Egyszer egy jól kereső apa úgy döntött, hogy elviszi vidékre 7 éves kisfiát azzal a céllal, hogy megmutassa neki, milyen szegény emberek is vannak, lássa a gyermek a dolgok értelmét és felfogja azt, hogy milyen szerencsés családban él.

Egy egyszerű, falusi család házában szálltak meg, ahol egy napot és egy éjszakát töltöttek.

Amikor a vidéki út végén tartottak, az apa megkérdezte a fiát:

- Nos, mi

t gondolsz erről az útról fiam?

- Nagyon jó volt apa!

- Láttad, hogy némelyek milyen szükségben és szegénységben élnek?

- Igen.

- Mit láttál meg mindebből?

- Azt apa, hogy nekünk egy kutyánk van, nekik négy. Nekünk egy medencénk van otthon, ők meg egy tó partján laknak. A mi kertünket lámpák árasztják el fénnel, az övékére pedig csillagok világítanak. A mi udvarunk a kerítésig tart, az övéké addig, amíg a szem ellát. Végül láttam, hogy nekik van idejük beszélgetni egymással és boldog családként élnek. Te és anyu viszont egész nap dolgoztok, alig látlak benneteket.

Az apa csak fogta a kormányt, vezetett csendben, mire a kisfiú még hozzátette:

- Köszönöm apa, hogy megmutattad, milyen gazdagok is lehetnénk.

(-net-)

Álmomban...

Álmomban látogatóban jártam Istennél. Bekopogtam, hogy beszélgetni szeretnék veled, ha van rád ideje. Az Úr elmosolyodott és így szólt:

- Az én időm végtelen, mindenre jut belőle. Mire vagy kíváncsi?

- Az érdekelne, mit tartasz a legfurcsábbnak az emberekben?

- Azt, hogy nem szeretnek gyerekek lenni, siettetik a felnőtté válást, majd visszavágyódnak a gyerekkorba. Azt, hogy akár az egészségüket is feláldozzák, hogy sok pénzük legyen, majd rengeteg pénzt költenek rá, hogy visszanyerjék egészségüket. Azt, hogy izgatottan lesik a jövőt, hogy megfélemeznek a jelenről, így aztán nemhogy a jövőt, de a jelent sem élik meg. Azt, hogy úgy élnek, mintha sose halnának meg, és úgy halnak meg mintha sose éltek volna.

- Atyaként mit szeretnél, ha gyerekeid mely tanulságot jegyeznék meg?

- Tanulják meg, hogy senkiből nem lehet erővel kicsikarni a szeretetet. Hagyni kell, hogy szerethessenek. Nem az a legértékesebb, hogy mit szeretnénk az életben, hanem az, hogy kik állnak mellettünk. Tanulják meg, hogy nem célszerű másokhoz mérni magunkat, saját magunkhoz képest legyünk elbírálhatóak. Fogadják el, hogy nem az a gazdag, akinek a legtöbbje van, hanem az, akinek a legkevesebbje van szüksége. Tanulják meg, hogy csak néhány másodperc kell ahhoz, hogy mély sebeket ejtsünk azokon, akiket szeretünk, ám sok-sok év kell ahhoz, hogy ezek begyógyuljanak. A megbocsátást a megbocsátás gyakorlásának útján kell megtanulni. El kell fogadni, hogy vannak olyanok, akik mélyen éreznek, de nem tanulták meg kimutatni érzéseiket. Meg kell tanulni, hogy bármit lehet pénzen venni, csak boldogságot nem. Két ember nézheti ugyanazt a dolgot és mégis két másféle dolgot látnak. Meg kell tanulni, hogy az az igazi barát, aki mindent tud rólunk és mégis szeret. Nem mindig elég, ha mások megbocsátanak, meg kell bocsátanunk magunknak is.

Búcsúzásul megköszöntem szavait, Ő pedig így válaszolt:

- Az emberek elfelejtik mit mondtál, mit csináltál. De arra mindig emlékezni fognak, hogy érzéseket ébresztettél bennük.

Ifjúsági rovat

Sok szeretettel köszöntöm ismét a Testvéreket. Eltelt egy újabb év. Sok izgalmas, fájdalmas és örömteli esemény történt velünk az elmúlt 366 napban és úgy gondolom, hogy nemcsak a gyülekezet, hanem az ifjúság is eredményes évet zárhat. Túl vagyunk sok ifjúsági programon, korcsolyázáson, dicsőítő ifjúságikon. Jártunk Perén az ifinyaralás keretein belül és ezen kívül is kirándultunk sokfelé. Szerveztünk délutáni szolgálatsort, újabb előszilvesztert, díszítettünk karácsonyfát és ellátogattunk egymáshoz is. Részt vettünk továbbá sok konferencián és igyekeztünk életünkkel bemutatni az Urat a világban és fényként világítani a sötétben.

Év végén és az újév kezdetén mindannyian elgondolkodunk mi is történt velünk, sikerült-e véghezvinnünk mindazt, amit egy éve ilyenkor elhatároztunk. Az ifjúság néhány tagja is így tett és szeretnék megosztani a testvérekkel a gondolataikat.

Baka Flóra:

„Azt hiszem mondhatom, hogy ezt az évet sikeresen zárom le. Megpróbáltam minden téren kihozni a helyzetből és magamból a lehető legjobbat, kisebb nagyobb sikerekkel. Rengeteg új emberrel ismerkedhettem meg, barátokat szereztem minden téren. A jövő évre nézve nincsenek igazán nagy terveim, bár azt eldöntöttem, hogy sokkal kedvesebb leszek mindenki vel valamint több konferenciára szeretnék elmenni. Remélem a következő szilveszterkor is elmondhatom, hogy jól telt az évem..”

Szell László:

„Bár hivatalosan a naptári év január 1-jével kezdődik, nekem általában mégis könnyebb a tanulmányaimhoz igazítani az évek végét és kezdetét. Most azonban a 2012-es évről szeretnék egy-két gondolattal megemlékezni. Egyedül az Atya kegyelme, hogy nekem ajándékozta azt a 366x24x60 percet, hogy állandóan kifejezze irántam a szeretetét. Helyszűke miatt csupán csak egy néhány kiemelkedő momentumot említek meg. Nagyon hálás vagyok Ne-

ki, hogy lehetőségem van megtanulni mindazt, ami a hivatásomhoz szükséges. Örülök az új tantárgyaknak, hogy látszik már a gyakorlati haszna annak, amit sokszor csak a könyvek szintjén ismerek. Aztán ott volt a nyári gyakorlat, mikor egy hónapot töltöttem orvosok és betegek között. Ukrajnában kaptam lehetőséget idén nyáron egy angolok által szervezett orvos misszióban részt venni. Lettországból töltöttem egy hetet a testvéremmel, aki bár másik anyától született, az Atyánk ugyanaz. Az imacsoportom tagjai eljöttek a születésnapomra együtt ünnepelni, amit soha nem fogok elfelejteni. Sokszor éreztem úgy az év során, hogy most nagyon rám jár a rúd, de a Szabadító mindent elvett, és segített, mikor nem láttam a kiutat. Örülök a gyülekezetben és az ifiben is bekövetkező fejlődésnek, annak is, hogy volt lehetőségem a kiskunlacházi szolgálatba bekapcsolódni. Úgy összegezném ezt az évet, hogy Isten felkészített arra, hogy férfiként éljek, bátorsággal, őt szolgálva. Szeretném felvenni a keresztemet, amin magamat hordozom, tudatosítva minden nap, hogy halott vagyok a világ és magam számára, és élek a Messiás számára. A következő évről röviden: szeretném megtartani a hitet, hűséges lenni azon, amit a Teremtő rám bízott. Szeretném a gyülekezet épülését szolgálni, és imádkozom, hogy Isten mutassa meg a helyemet a gyülekezetben, hogy kapcsolatban maradjak a gyülekezet tagjaival és tudjam őket helyesen szolgálni.”

Baka Dávid:

„Ez az év, számomra legalábbis, nagyon hamar elrepült. Ebben az évben, hála Istennek, dolgozhattam egy helyen, tetszett a munka és a körülmények is jók voltak, de Isten úgy gondolta, hogy mást kell csinálnom, egy másik helyen képzelem el a jövőmet. Nem volt könnyű ezt elfogadni, de idén többek között ezt is megtanultam, hogy nem mindig esik egybe az én tervem az Övével. De hiszem, hogy jót készít számomra és megmutatja, hova kell mennem. Jó volt idén (is) az ifinyaralás, és Heizer Tamás igehirdetései is megérintettek a hitmélyítőn, jó üzenetei voltak az alkalomnak. A jövő évtől pedig azt várom, hogy Isten megmutatja, merre kell mennem, hol van a helyem.”

Gondolkodj egészségesen!

"Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadásal tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban. Egyébként pedig, testvéreim, ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetreméltó, ami jó hírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe! Amit tanultatok és átvettetek, hallottatok és láttatok is tőlem, azt tegyétek, és veletek lesz a békesség Istene!" (Fil.4:6-9.)

Amit művelsz, tedd jókedvvel! Sokáig ne tégy olyasmit, amit nem önmagáért teszel! Aztán mielőbb térj vissza azokhoz a dolgaidhoz, amikbe képes vagy belefeledkezni! Az összes többinél csak vesztegeted magad. Előbb-utóbb természetesen el kellene érned oda, hogy bármibe képes legyél belefeledkezni, amit egyébként is megteszel, hogy amit végzel, azt teljes szívvel végezd. Mert érdemes-e bármibe belekezdeni, ímmel-ámmal, rutinból? Érdemes-e a magunk kedvét megrabolni? Érdemes-e saját magunkból kioltani, kiölni a Lelket? Amivel foglalkozol, mindig tudd, miért teszed! És végezd szívvel-lélekkel!

S ha eljön mégis a kudarc érzésének napja, gondold végig újra a dolgaidat! Merj szembenézni keserűségeddel, bánatoddal! Sírj, ha még nem felejtetted el, hogyan kell! Ha régen tetted, tanuld meg újra! Aztán bánd meg, amit kell, vagy ne vess esetlenségeden, nagyképűségeden! Végül merd átgondolni: hol vétettél irányt, mikor választottál rossz érték szerint, miért lett rossz a jónak tűnő módszered! Menj végig bátran krízised egész szakaszán! Iparkodj, ne állj meg se az önsajnálattal, se a kiábrándulás leállósávjában, de ne is vágd le a kanyarokat! Nézz szembe kudarciddal!

Ne pocsékold el csip-csup célocskákra energiádat! Ne rád vonatkozzon József Attila kérdése: "És kik pazarolták ölebekre a felebaráti szeretetet?" Igazi nagy célt tűzz magad elé, amely mentes a divatok és az önzés befolyásától! Saját célod legyen!

Ne törődj azzal, ki mit gondol róla! Mindenki a saját életéért felel. Ha mások elrontják sorsukat emberhez méltatlan célok vonzásában, te a lelkedet ne az ő véleményükre bízd! Engedd,

hogy célod átjárja egész értelmeket, gondolataidat, érzéseidet, álmaidat, szavaidat! Itatódj át vele!

Sose tégy úgy, mintha örökké tartana a földi lét! Egyszer ki kell költöznünk mindegyikünknek. Tudatosítsd hát mulandóságodat anélkül, hogy akár elkeseredetté, kiábrándulttá vagy egykedvűvé válnál! Egyszerű valóságként kezeld időhöz kötöttségedet!

Szoktasd magad ahhoz a gondolathoz, hogy a vég is része életednek! A sprinter egy óra múlva is beérhet a 100 méteres síkfutás céljába, viszont az olyan lenne, mintha nem is venne részt a játékban. Az idő ki van mérve. Hatvan, hetven, legfeljebb nyolcvan év többnyire. Be kell osztanod, ki kell használnod, le kell zárnod életed! Gazdálkodsz vele. De ez a vagyondod behatárolt. Emlékezz erre!

Milyen könnyen hasra esünk: néhány dicsérő szó, elismerő kitüntetés vagy előléptetés, magasabb fizetés, kiemelt pozíció, és azt hisszük, mi is megváltoztunk, többek lettünk. Pedig mindig ugyanazok maradunk lényegileg, mint akiknek megszülettünk. Ezen nem képes változtatni sem névcsere, sem tanulás, sem anyagi gyarapodás, semmi. Ugyanaz maradsz.

Csak kívül változol. Eszrevetted? Ne illetődj meg hát a külsőségektől, dicsfénytől, hírnévtől, elismeréstől, hódolattól, engedelmességtől, szolgálalkúségtől!

Azt nézd, mi van mélyebben, mi van a dolgok mögött, és kicsoda vagy te! Mindannyian esendő emberek vagyunk.

De van Istenünk, aki szeret minket. S ha Jézus Krisztushoz tértél, akkor Isten fia vagy. És ez sokkal több minden elismerésnél.

Háló Gyula

Mit hoz a jövő?

A jövő kutatás ma már tudományág. Hazánkban is vannak képviselői. Arra törekszik, hogy mérsékelje a jövővel kapcsolatos bizonytalanságot. Egyrészt célja, hogy felkészítse a társadalmat a jövő kihívásaira, de az is, hogy az ember tudatosan olyan dolgokat tegyen, amelyekkel kedvezően befolyásolja a jövőjét. Az 1960-as évek új jelenségei, például a népességszám rohamos növekedése, a meg nem

újuló erőforrások kimerülésének jelei, a fokozódó k ö r n y e z e t - szennyezés, az oktatás világválsága, és sok egyéb változás iránya mind azt mutatták, hogy a gazdaság növekedése a korábbi keretek mellett nem tartható fenn. Világszerte mind nagyobb figyelem fordult a jövő felé: – hogyan tovább? Meddig nőhet a népességszám, mikorra várható a nyersanyag- és energiaforrások kimerülése, meddig viseljük el környezetünk szennyeződésének növekedését, és hogyan oldható meg az oktatás általános világválsága? A magyar jövőkutatás az 1970-es évek elején arról beszélt, hogy az ezredfordulón komoly gazdasági nehézségek lesznek, ez bejött. Viszont azt is publikálták ebben az időben, hogy Magyarország lakossága meghaladja a 11 millió főt. Ez már nem valósult meg, mert a kutatók nem számoltak a születési arányszám ilyen fokú visszaesésével, és azzal sem, hogy a fiatalok családalapítási szokásai ennyire megváltoznak.

Mit hoz a jövő? Teszik fel sokan a kérdést. A válasz néha nagyon egyszerű, ha figyelembe vesszük azt a tényt, hogy a jelenünk nagymértékben meghatározza a jövőnket. Ha szeretnénk, hogy a jövő nemzedék Isten szerint élje az életét, akkor ma kell jó mintákat bemutatnunk a számukra. Ha szeretnénk, hogy a jövő gyülekezetei több embert érjenek el, akkor ma kell elkezdni az imádkozást. Ha szeretnénk, hogy a jövőben a társadalom pozitívan változzon, akkor ma kell hatást gyakorolni rá.

Miért fontos ez? Mert amit ma látunk magunk körül, az nem sok jót ígér: erkölcsi, anyagi, gazdasági válság. Bizonytalanság, félelem és kevés követhető példa. Mi lesz a fiatalokkal, a gyermekeinkkel, unokáinkkal? Nő a kábítószer-élvezők száma, nő a válások száma, nő az eladósodottság és nő a depresszióval küzdők száma, nő az okkultizmus valamelyik ágát gyakorlók száma. Milyen a jelen társadalma, és milyen lesz a jövő? Persze van sok jó dolog is, de ezek mellett a negatív dolgok mellett nem lehet elmenni szó nélkül. Sokan azt mondják, hogy mit tehetnénk? – Isten azt mondja, hogy nagyon sokat!!! Jézus amikor látta korának társadalmi problémáit, ezt mondta: „Amikor látta a sokaságot, megszánta őket, mert elgyötörtek és elesettek voltak, mint a juhok pásztor nélkül. Ekkor így szólt tanítványaihoz: 'Az aratnivaló sok, de a munkás kevés: kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön

munkásokat az aratásába!'” (Mt.9:36–38.)

Imádkozzunk a jövő apostolaiért, evangélistáiért, lelkipásztoraiért, tanítóiért, prófétáiért! Imádkozzunk olyan emberekért, akik a házasságok helyreállítását, a szegényebbek felemelését, és a démonizált emberek szabadítását hittel és a Szent Szellem erejével végzik! Ne törődjünk bele, hogy az ördög el akarja venni a gyermekeink és unokáink jövőjét! Mondjuk hittal az ördögnek, hogy nem!

„'Az én igaz emberem pedig hitből fog élni, és ha meghátrál, nem gyönyörködik benne a lelkem.' De mi nem

meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.” (Zsid.10:38–39.)

Isten igéje arra bátorít bennünket, hogy bármilyen sok negatív dolgot látunk, ne ijedjünk meg. Isten mindent meg tud változtatni! Legyünk a hit emberei, akik győznek! Akiket nem a körülmények formálnak, hanem mi alakítjuk a körülményeket, hiszen Istennel minden lehetséges.

Durkó István (BH. 2008.)

Hajnali térdre hullás

A szeretetből fakadó imádság,
mit szívünk üteme diktál, libegve
leng, követi a lélegzet erét, mezítelen
minden hangsúly, az ég kristálytengere
felé tör – s nincs a
hústestben áthágás, mely visszatérni
igyekezne az éden vétkéhez, s
az egymásra mutogatáshoz.
Jelenlétből fakad, s valami lágy,
áttetsző és fényes, megfoghatatlan
anyagból. Az élet öröme magasra
hág. Az éj bozótjai közt fény
szivárog. S ekkor az imádság beletorkollik
a napkelte leheletébe,
befogadja és továbbmondja a
szeretetről szóló örömmüzenetet.

Leleszi Balázs Károly

Zsoltár, a belső béke állandósulásáért

Istenem, bocsásd meg nekem, kérlek,
hogy bár hálával tartozom, mégis
most kérek! Kérlek, Uram, fogadd el
lelki áldozatom, teljesedjen
be rajtam szent akarod! Kérlek,
szabadíts meg mindentől, mi feszít,
nem akarok látni már mást, csak tiszta fényt!
Uram, kérlek, tisztíts meg bűnös voltomat,
hogy ne nyugtalanítson többé, már csak a
Szavad! Borítsd reám védő szárnyaidat,
ölelj át, hogy érezzem irgalmasságod,
megmentő, örök szeretetbiztonságod!

Balázs-Danó Timea

A bíráló

Széchenyi Istvánt ifjúkorában Párizsban egy francia államférfiúhoz meghívták ebédre. Ebéd után véletlenül hallotta, hogy mit beszél róla a másik szobában két diplomata.

– Ugyan ki az a szép huszártiszt? – kérdezte az egyik.

– Igen kiváló eszű magyar főúr – felelte a másik –, csupán az a nagy kár, hogy tehetségét és nagy vagyont nem hazájának javára fordítja, hanem haszon és cél nélkül pazarolja.

Ez a párbeszéd fordulópont lett Széchenyi életében.

FAKANÁL

Lencsés húsfazék csülökkel

Hozzávalók: 1 db füstölt csülök, 200 g lencse, 200 g aszalt szilva, 50 g vöröshagyma, 10 g majoránna, 10 g liszt, 10 g fokhagyma, 0,5 dl citromlé, 5 g törött fekete bors, 5 g cukor

Elkészítése: Előző este a megmosott lencsét vízbe áztatjuk. A füstölt csülköt is beáztatjuk, majd másnap annyi hideg vízbe tesszük, amennyi jól ellepi. Kis lángon olya puhára főzzük, hogy a csontja kicsszon belőle. Leszűrjük, és a húst feldaraboljuk. A leszűrt lencsét a füstölt hús levébe tesszük, és az aszalt szilvával együtt megfőzzük. A szilvát ezután kimagozzuk, és visszatesszük a lencsés lébe. Hozzáadjuk a húsdarabokat és a vastag szeletekre vágott hagymát. Majoránnával, zúzott fokhagymával és borssal fűszerezzük, majd felforraljuk. A lisztet citromlével és néhány evőkanál vízzel simára keverjük, és a forrásban lévő levesbe öntjük. Kevergetve még egyszer felforraljuk, és cukorral ízesítjük.

HUMOR

A matematikus, a fizikus és a mérnök azt a feladatot kapja, hogy határozza meg egy pöttyös labda térfogatát.

- A matematikus a gömb térfogatának képletével megoldja a feladatot.

- A fizikus vízbe nyomja a labdát, és a kiszorított vizet egy mérőedénybe tölti.

- A mérnök előveszi a pöttyös labda katalógust.

A szülőszobán várakozik egy fiatalember, mikor megtudja hogy apa lett a ájultan esik össze. Miközben az ápolónők ellátják az orvos felbukkan, kezében a csecsemővel. Meglepődve kérdezi az ápolónőt:

- Hát az apukával meg mi történt?

- Azt hittem csak az időt kérdezi, én meg rávágtam, hogy 6!

Hogy kapta Benedek Elek a nevét?

Anyukája reggel beszólt a kisfiának:

- Benn vagy még az ágyban?

- Benne, de kelek.

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor
(nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör:
vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúság bibliaóra:
pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/:
vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Megközelíthető: 3-as, 51-as villamosokkal,
23, 48, 59, 66, 166-os buszokkal
és a Ráckevei hévvel.

Lelkipásztor: Katona Béla

Gyülekezetvezető/Gondnok:

Laczkovszki János

Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: Katona Béla

Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani54@gmail.com,

Máté Daniella matedaniella@gmail.com

Technikai szerkesztő: Lesták Károly lestakk@ps.hu

Honlap elérhetősége: www.pbgy.hu